

Parochie Sint Petrus

Uden - Boekel - Odiliapeel - Venhorst - Volkel - Zeeland

Info

Deze pagina verschijnt elke tweede woensdag van de maand en valt onder redactionele verantwoordelijkheid van het bestuur van de Sint Petrus Parochie.

Parochie Sint Petrus
www.parocheisintpetrus.nl

Parochiecentrum Sint Petrus
Openingstijden:
Ma. t/m vr. 09:00 – 14:30 uur
Kerkstraat 25, 5401 BC Uden
Tel. 0413-263154
E-mail: info@parochiesintpetrus.nl
Bankrekening (IBAN):
NL25RABO0174948999
Voor spoedgevallen buiten de openingstijden: 06-21204630

Sint Petrus Uden

Kerkstraat 24, 5401 BE Uden

Vieringen:
Zaterdag: 18:30 uur
Zondag: 09:00 en 10:30 uur
Maandag t/m vrijdag: 19:00 uur
(voorafgegaan door Vespers om 18:40 uur)
Eerste dinsdag v.d. maand: 09:30 uur
Vrijdag: 18:00 uur
uitstelling H. Sacrament

Dagelijks geopend van
09:00 – 19:30 uur

Sint Agatha Boekel

Kerkstraat 37, 5427 BB Boekel

Vieringen:
Zondag: 11:00 uur
Woensdag: 19:00 (Sint Petruskapel)

De Mariakapel is open
van 09:15–18:45 uur
Dinsdag en vrijdag:
09:15–12:30 uur

H. Jacobus de Meerdere Zeeland

Kerkstraat 51, 5411 EA, Zeeland

Vieringen:
Zondag: 09:30 uur
Vrijdag: 19:00 uur

H. Antonius Abt Volkel

Kloosterstraat 4, 5408 BC Volkel
Vieringen

Even weken: 17.00 uur
Oneven weken: 19.00 uur

H. Kruisvinding Odiliapeel

Oudedijk 43,5409 AB Odiliapeel

Vieringen
Even weken: 19.00 uur.
Oneven weken: 17.00 uur

H. Jozef Venhorst

Sint Josephplein 16,
5428 GL Venhorst

Vieringen
Zaterdag voorafgaande aan
de 2e, 4e en 5e zondag van
de maand: 17:30 uur
1e en 3e Zondag van de
maand: 09:30 uur

“Partir c’est mourir un peu” – Over de roeping zelf

Dit is een Frans gezegde dat betekent: “Vertrekken (ofwel: afscheid nemen) is een beetje sterven”. Zo voelt het ook een beetje, zowel voor een aantal mensen uit verschillende hoeken (familie, parochie, bisdom, vrienden), als voor mezelf. Want ik heb me hier thuis gevoeld, en nog.

Vanzelfsprekend roept mijn besluit reacties op, en gaat het proces van overweging en uitzuivering verder. Ik vertrek niet zomaar, ondoordacht, als bij een impuls. Het is allemaal weloverwogen, vertrouwend op deze tweede roeping en het daarbij behorende verlangen. In het diepst van mijn hart kijkend, meen ik daar de weg van God te zien, die Hij met mij en ik met Hem wil gaan.

“We hebben hier zo hard priesters nodig, en nu laat je ons in de steek”. Een terugkerende en heel begrijpelijke opmerking.

De stap die ik ga nemen valt slechts te begrijpen tegen de achtergrond van deze ‘tweede roeping’ tot een meer contemplatief (beschouwend) leven. Diegene, die me van iets meer nabij kent, weet dat er altijd een hart in heeft gezeten dat redelijk contemplatief gericht is geweest. Vergelijk het met priester-monniken in een klooster: we kunnen het hen toch niet kwalijk nemen dat ze gehoor geven aan hun contemplatieve roeping en geen parochiepriester zijn?

“Maar waarom dan als kluisenaar? Daar, in Frankrijk? Waarom niet hier in de parochie, of in een klooster hier in Nederland?”

Dat heeft te maken met het specifieke van een persoonlijke roeping. In het contemplatieve leven is die meestal gekoppeld aan een bepaald klooster en/of aan een bepaalde plaats, waar je het gevoel hebt dat je thuis komt

bij God en bij jezelf, hetzij in een gemeenschap, hetzij alleen. Voor mij is die specifieke plaats de kapel van Notre Dame de Colombier in Montbrun-des-Corbières. Daarbij vertrouwd ik op God, dat Hij mij deze plaats als het ware aanwijst als de plek waar ik moet zijn. Een kluisenaar mag maar hoeft niet iemand te zijn, die in een hutje in de woestijn zit. Hij leeft weliswaar als monnik in soberheid en eenvoud, maar mag best een fatsoenlijk dak boven zijn hoofd hebben. Wat dat dak betreft heb ik in twee opzichten nog een weg te gaan: het lekkende dak van de kapel behoeft nog reparatie, en bij de kapel is nog geen woongelegenheden. Tot die er wel is, zal ik in een woning in het dorp moeten wonen en op en neer moeten blijven gaan voor de zeven dagelijkse gebedstijden en de eucharistieviering.

Pastoor Theo van Osch

Informatieavonden over de voorbereiding op de Eerste Heilige Communie en het Vormsel in 2018

15 juni 2017 Odiliapeel:	20.00 uur in het repetitielokaal in de kerk
22 juni 2017 Venhorst:	20.00 uur in de dagkapel van de kerk
23 juni 2017 Boekel:	19.00 uur in het Luciazaaltje naast de kerk
29 juni 2017 Zeeland:	19.30 uur in het parochiezaaltje naast de kerk
30 juni 2017 Volkel:	19.00 uur in D’n Inloop in de pastorie
13 juli 2017 Uden:	20.00 uur in het parochiecentrum tegenover de kerk

Tijdens deze avond is er tevens de mogelijkheid om uw zoon of dochter in te schrijven.

GEBEDSDAG 100 JAAR FATIMA

Zaterdag 13 mei a.s. in de Birgittinessenkapel te Uden

Programma:

07.30 uur	Eucharistieviering.
09.45 uur	Film en uiteenzetting over Fatima.
10.30 uur	Live op scherm vanuit Fatima: Heiligverklaring van Francisco en Jacinta en Eucharistieviering.
13.30 uur	Pauze, gelegenheid voor koffie/thee in Museum voor Religieuze Kunst.
14.00 uur	Uitstelling van het Allerheiligst Sacrament met Rozenkransgebed.
15.00 uur	Vanuit Maastricht toewijding door de bisschoppen van Nederland aan het Onbevleete Hart van Maria.
16.30 uur	Zegen en afsluiting.

Overige gebedsdagen: 13 juni, 13 juli, 15 aug., 13 sep., en 13 okt.

Sponsorloop Groep 7

Alle kinderen uit onze Groep 7 hebben hun dromen voor de wereld neergeschreven en vooral het milieu en dierenwelzijn vonden de kinderen belangrijk. Naast zelf meer fietsen en afval scheiden, willen we nu graag een actie voor de dieren houden. Samen kwamen we uit op een sponsorloop voor het dierenasiel. Hier kunnen de talenten van de kinderen goed voor gebruikt worden!

Het komt nu heel dichtbij: Op vrijdag 19 mei om 18.30 uur rennen de jongeren van Groep 7, tieners en vormelingen rondjes om de Petruskerk om zoveel mogelijk geld op te halen voor dierenasiel Hokazo in Uden! Het publiek wordt uitgenodigd om vol vuur de kinderen aan te moedigen.

Hanneke Nooijen
Werkgroep Petrus 2.0

Stilte

Meer dan woorden zijn het vaak gebeurtenissen of belangrijke keuzes van mensen die aan het denken zetten. Zo natuurlijk ook de keuze die pastoor van Osch maakt in de richting van het kluisenaarsbestaan. “Hoe komt hij erbij en wat zoekt hij daar?”, dat zal een vraag zijn die bij velen leeft. Ik kan die vraag voor hem niet beantwoorden en wellicht kan hij dat zelf niet eens precies want voor een deel is het een sprong in het ongewisse, zoals ook het huwelijk dat is. Wel heb ik in de afgelopen decennia mijn oordeel behoorlijk bij moeten stellen ten aanzien van bijvoorbeeld kloosterlingen en kluisenaars. Deze mensen die in

alle eenvoud en stilte een pretentieloos bestaan leiden, houden onze overspannen samenleving een mooie spiegel voor. Niet dat ze het daarvoor doen, want ze doen het nergens voor. Of Nergens. Ik zou het met een hoofdletter moeten schrijven, als u begrijpt wat ik bedoel. Wie zegt dat een mensenleven “nuttig” moet zijn? Nuttig in de zin van wat onze wereld nuttig noemt; geld verdienen, een groot huis hebben en de hele wereld afreizen. Als iemand ervoor kiest om een groot deel van zijn of haar leven in stilte te willen verwijlen bij God, is dat dan nutteloos? Kunnen wij daar zo over oordelen? Onze kape- laan Herman Schaeppman

benadrukt in zijn geloofsgesprek (zie uitzending gemist NPO “geloofsgesprek 26 maart”) ook helder hoe hij het nodig heeft om op gezette tijden de stilte op te zoeken. Gewoon als een soort “reset”. Even stilstaan bij vragen als; “Wie ben ik ook al weer? Wat ben ik aan het doen en wat wil ik eigenlijk ten diepste?” Maar we hebben het hier natuurlijk niet over een volkomen lege stilte. We hebben het hier over een stilte waarin we God aanwezig weten. In een sfeer van gebed, liefst in een omgeving van gebed. Voor wie het niet kent: u zou het eens een paar dagen moeten proberen.

diaken Pieter Raaijmakers

Goede God

Wij hunkeren gevangen in ondraaglijk verlangen naar veiligheid en trouw in een wereld diep in rouw.

Geef ons de ogen terug, sla voor ons die brug van het kind dat in ons zit en maak het zwart weer wit

Geef ons opnieuw vertrouwen

dat ruines zijn op te bouwen. Sterk het zwakke vermoeden door geloof in het Goede.

Laat vertrouwen ongeschonden Vervul ons van een goede wil en de doden en gewonden zijn voor immer vredig stil.

Marianne du Maine